

Forfatter: Ewald, Johannes

Titel: Udrag fra Levnet og Meeninger (DK)

Citation: Ewald, Johannes: "Herr Panthakaks Historie og Meeninger", i Ewald, Johannes: *Herr Panthakaks Historie og Meeninger*, udg. af Johnny Kondrup, Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, i samarbejde med Nyt Dansk Litteraturselskab, cop. 1988, s. 113. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-ewald01dkval-shoot-idm140540297253984/facsimile.pdf> (tilgået 20. april 2024)

Anvendt udgave: Herr Panthakaks Historie og Meeninger

Jeg kan, for at være saa sandtue, som jeg har lovet at være det, kun meddeele mine Læsere faae Træk, af min da værende Fornøielse, det er at sige ikke fleer, end dem jeg meget nøyagrig erindrer – Vilde jeg overlade mig til min Pinsel, skulde IndbildningsKraften let forføre mig til at skildre den saaledes, som mig nu synes, at den ved sig en Løylighed burde ytre sig, i Stedet for at skildre den, som den virkelig loed sig see

Da jeg havde lagt mig saa fördeclagtigt, som jeg kunde; og i nogle Minuter med en taus Henrykkelse igjennemtænkt, følt, nydt alle min Tilstands Lyksaligheder; saae jeg mig om efter en Steen; og da jeg snart fandt en, sloeg jeg med et af Vellyst, af Mod, af Overgivenhed svulmende, brusende Hjerter, Halsen af min Flaske – Ikke Alcimens Søn, da han havde slaact alle Hovederne af den Lernæiske Slange, blev saa belønnet saa lykkelig, saa stolt som jeg, da jeg havde halshugget min uskyldige Yndling – Han fandt kun en stinkende, dræbende Gift i sin Fiendes Hovedløse Krop, og af min arme henrettede Vens Hals flød en balsamisk Saft, som lovede, som skjænkte mig et nyt Liv, og ligesaamegen Selv-Tillid, som om jeg, lig hiin Helt, havde dræbt et Uhyre –

Herved advares alle og enhver af de Skribenter, hvis Udarbejdelser har eller kan have den mindste Indflydelse paa Hjertet – de allene undtagne, som befatte sig med at forfærdige Strids-Skrifter, Blat und TrauerBühnen, og Spaadomme om Verdens UnderGang, – at de aldrig arbeide, naar de har Anfald af Gicht, aldrig i et Kammer, hvor der er megen Gjennemgang og mange Fluert, og aldrig længere end tre Timer ad Gangen – I dette Øyeblik har jeg udfundet denne Regel, og den allene har frelst Livet paa den nysanferte Clunntaridossarchidiske Lignelse; som jeg ellers skulde have slettet ud, om den og havde kostet mig Reenskrivningen af et heelt Ark – Men nu skal den blive staaende til et advarende Exempel, til et Vidunder, til en Skræk og en Afsky for alle følende Skribenter, der ønske at meddeele deres Læsere, nyttige, glade, ædle og store Følelser – Jeg vil ikke engang tale om det kolde, det søgte, det urigtige og urimelige deri – Men ret alvorlig mine Herrer, troe De, at den ærlige Mester Gotskalk, eller at vor store Anatomicus Herr Doctor Skelett, eller at en Slagter, en Martyrolog, en Engelsk Tragoedieskriver i en Hast kan udklække fleer grusomme, blodige, vemmelige – troe De at en Forræder, en Judas kan tilveyebringe fleer uædle, afskyelige Begreb; end denne